

Sygn. akt: I C 672/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kwidzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Robert Węgrzyn

Protokolant: stażysta Natalia Śliwińska

po rozpoznaniu 21 lutego 2019 r. w Kwidzynie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. B.

przeciwko (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda J. B. 2 216,96 zł (dwa tysiące dwieście szesnaście złotych 96/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 13 maja 2018r. do dnia zapłaty,
2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,
3. zasądza od pozwanego (...) w W. na rzecz powoda J. B. 772 zł (siedemset siedemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje ściągnąć z roszczenia zasądzonego w pkt 1 na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kwidzynie 40,13 zł (czterdzieści złotych 13/100) tytułem kosztów sądowych,
5. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kwidzynie 31,54 zł (trzydzieści jeden złotych 54/100) tytułem kosztów sądowych.

SSR Robert Węgrzyn

sygn. akt I C 672/18

UZASADNIENIE

Powód A. R. w domagał się zasądzenia od pozwanego (...) w W. 5009,74 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 13.05.2018r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Powód wskazał, że pozwany nie wypłacił mu pełnego odszkodowania w związku ze szkodą w pojeździe (7037,97 zł).

(pozew k. 3-5 akt)

Pozwany - wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu wg norm przepisanych. Pozwany wskazał, że wypłacił odszkodowanie w wysokości równej powstałej szkodzie tj. w wysokości 2028,23 zł.

(odpowiedź na pozew k. 30-33 akt)

Zgodnie z art. 328 § 2 k.p.c. sąd nie ma obowiązku w uzasadnieniu przedstawiać żądań i stanowisk stron. Stąd też wyżej jedynie w zarysie określono te stanowiska i żądania.

Stan faktyczny sprawy i dowody na podstawie, których został ustalony.

Pozwany (...) w W. ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia jakie miało miejsce 18.12.2017r., w wyniku którego uległ uszkodzeniu samochód marki v. należący do K. N.. Pojazd ten w chwili zdarzenia był użytkowany ponad 11 lat.

(bezsporne)

K. N. otrzymał w związku z ww. szkodą 2028,23 zł tytułem odszkodowania.

(bezsporne)

Powód J. B. nabył wierzitelność z tytułu ww. szkody.

(dowód: umowa cesji k. 9 akt)

Koszt przywrócenia stanu technicznego i walorów estetycznych ww. samochodu do stanu sprzed zdarzenia wynosi 4245,19 zł. Do naprawy winny zostać zastosowane części zamienne nowe fabrycznie tzw. alternatywne (zastępcze) przy zastosowaniu kryterium doboru ich w kolejności najlepszej jakości, a następnie najniższej ceny. W barku takich części winny zostać użyte części oryginalne fabrycznie tzw. serwisowe.

(dowód: opinie biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego W. Z. k. 42-56, 103-109 akt)

Pozwany odmówił powodowi wypłaty odszkodowania ponad ww. wypłaconą kwotę.

(bezsporne)

Podstawa prawna postanowienia.

Odpowiedzialność pozwanego za skutki zdarzenia była okolicznością niesporną. Wynika ona z art. 19 ust. 3 w zw. z art. 123 ust. 1 ustawy z 22.05.2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (j.t. Dz.U. z 2018r., poz. 473 ze zm.)

Okolicznością sporną była natomiast wysokość szkody. Wobec tego, że ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych (art. 278 k.p.c.) Sąd dopuścił na tę okoliczność dowód z opinii biegłego, który miał ustalić wysokość kosztów przywrócenia samochodu do stanu sprzed zdarzenia ze wskazaniem rodzaju użytych części, uzasadnieniem dokonanego wyboru przy uwzględnieniu cen obowiązujących na rynku lokalnym. Biegły ustalił tę wartość na 4245,19 zł. Mając na uwadze treść opinii biegłego, a także opinii uzupełniającej sąd uznał ją (je) za rzetelną w sposób logiczny, przekonujący i zgodny z zasadami doświadczenia życiowego uzasadnioną. Skutkowało to dokonaniem ustaleń faktycznych na ich podstawie. Biegły w sposób przekonujący uzasadnił wybór jakie części winne zostać wybrane do naprawy, wysokość stawek za tzw. roboczogodzinę.

Spór w istocie rzeczy sprowadzał się do tego jakie części winne być użyte do naprawy.

Zdaniem powoda winny to być części „O” (tzw. część oryginalna serwisowa) jakie w procesie produkcji zostały zamontowane w samochodzie i następnie uszkodzone. Przyjmując powyższe twierdzenie za uzasadnione przy uszkodzeniu pojazdu użytkowanego np. przez 25 lat i następnie uszkodzonego np. w 95 % (brak szkody całkowitej) do jego naprawy winno się użyć części „O” tj. takich jakich domagał się powód. W takiej sytuacji powstał by praktycznie nowy samochód. Posiadacz pojazdu uzyskałby bowiem w ten sposób pojazd składający się z 95% nowych części.

Z kolei pozwany postulował używanie innych części. Idąc tokiem myślenia pozwanego przy uszkodzeniu pojazdu dopiero co nabytego do jego naprawy w przypadku uszkodzenia nie należałoby by użyć części „O”. W takiej sytuacji

praktycznie „nowy” samochód składałby się z części oznaczonych symbolem „O” (5%) i innych części (95%). Zaistniała by sytuacja, w której nowy (n.p. kilkudniowy pojazd- licząc od dnia zakupu) składałaby się z różnych części.

Mając na uwadze „wiek” uszkodzonego pojazdu (ponad 11 lat) uznać należy, że koszt jego naprawy (przywrócenia do stanu sprzed zdarzenia) został ustalony prawidłowo. Wiek uszkodzonego pojazdu uzasadnia użycie do jego naprawy części alternatywnych stosując kryterium ich najlepszej jakości, a następnie najniższej ceny (jak ustalił to biegły).

W ocenie Sądu, po upływie określonego czasu do naprawy pojazdu, a w istocie rzeczy do jego przywrócenia do stanu sprzed zdarzenia, mogą być użyte inne części niż części oznaczone symbolem „O”. Fakt taki nie powinien zależeć tylko od upływu czasu np. pięć lat bądź krócej lub dłużej. Ustalenie takiej okoliczności wymaga właśnie wiadomości specjalnych (art. 278 k.p.c.). Stąd też w niniejszej sprawie dopuszczono dowód z opinii biegłego na okoliczność „(...)na okoliczność ustalenia kosztów przywrócenia samochodu (...) do stanu z przed zdarzenia (...) ze wskazaniem **rodzaju części** użytych do naprawy i **uzasadnieniem dokonanego wyboru** przy uwzględnieniu cen obowiązujących na rynku lokalnym. Na podstawie opinii biegłego ww. okoliczności zostały ustalone.

Wobec powyższego powództwo zostało uwzględnione w wysokości 2216,96 zł (koszt przywrócenia pojazdu do stany z przed szkody– wypłacone odszkodowanie). Ponad tą kwotę powództwo zostało oddalone.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c.

O kosztach orzeczono zgodnie z art. 100 k.p.c.

Powód wygrał spór w wysokości około 24 %, a pozwany w wysokości około 44%.

Koszty powoda:

- zł 1800 zł wynagrodzenie pełnomocnika,
- 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa,
- 251 zł opłata od pozwu,
- 2000 zł koszt przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego.

Suma kosztów powoda 4068 zł x 44 % = 1790 zł.

Koszty pozwanego:

- zł 1800 zł wynagrodzenie pełnomocnika,
- 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Suma kosztów pozwanego 1817 zł x 56 % = 1018 zł.

Po kompensacie) uzyskano 772 zł i taka kwota została zasądzona na rzecz pozwanego tytułem zwrotu kosztów procesu.

Skarb Państwa pokrył część kosztów sądowych (wynagrodzenie biegłego) w wysokości 71,67 zł. Z tej kwoty 56 % (tj. 40,13 zł) sąd nakazał ściągnąć od powoda z zasądzonych na jego rzecz roszczenia(art. 113 ust. 2 pkt 1 u.k.s.c.). Pozostałą część (44% - 31,54 zł) nakazano ściągnąć od pozwanego (art. 113 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c.)